

De vuilste jobs van Vlaanderen: ‘Pas na drie dagen vond ik de badkamer’

Patrick De Brabanter, poetshulp. Beeld Damon De Backer

Duwtje nodig om aan de lenteschoonmaak te beginnen? Deze vijf poetspro's vertellen wat er gebeurt als je het volledig laat ontsporen: 'Pas na drie dagen opruimen vond ik de badkamer.'

◆ Exclusief voor abonnees door **STIJN DE WANDELEER** 19 maart 2021, 10:30

**'IK STOFTE DE DVD-SPELER AF TOEN ER PLOTS EEN
PORNOFILM BEGON TE SPELEN'**

Afra Pribylla (35) is poetshulp

Afra Pribylla: 'Er zijn gezinnen bij wie ik de wc niet hoef te poetsen – uit respect.'Beeld

Damon De Backer

Als Afra de voorbije jaren één ding geleerd heeft, is het wel dat die perfecte huizen op Instagram helemaal niet bestaan. “Een foto van je interieur zet je natuurlijk alleen online als je net opgeruimd hebt”, grijnst ze. “Maar ik kan je verzekeren: zo liggen de meeste huizen er écht niet bij.”

Toen Afra nog maar net als poetshulp werkte en dus nog niet veel vaste klanten had, moest ze regelmatig invallen voor zieke collega's. Die eerste maanden waren erg zwaar, zegt ze. “De gezinnen bij wie ik langskwam, hadden vaak helemaal geen respect voor me, of waren ronduit racistisch. Ik herinner me een klant die de deur opendeed en, nog voor ik een voet over de drempel had gezet, vroeg of ik toch niet iets kwam pikken. Soms moest ik ook gebruikte maandverbanden en volle pampers weggooien.”

Maar ze verzeilde ook in een handvol grappig gênante situaties, vertelt ze. “Ik herinner me nog dat ik tijdens een vervanging nietsvermoedend de badkamer binnenliep, en de vrouw des huizes plots naakt voor mij stond. (*lacht*) En in een ander huishouden was ik de dvd-speler aan het afstoffen toen er plots een pornofilm begon te spelen. Het geluid galmde door de boxen!” (*proest het uit*)

ADVERTENTIE

Bij haar huidige klanten voelt ze gelukkig wel veel wederzijds respect, zegt ze. “De meesten zijn net heel dankbaar dat ik kom poetsen, en zeggen dat ze het zonder mij allemaal niet zouden kunnen bolwerken. Op veel plekken drink ik zelfs eerst koffie mee voor ik begin te poetsen. Men raadt aan om niet te familiair te worden met de klanten, maar na een tijd ga je toch deel uitmaken van het huishouden, hè. Er zijn gezinnen bij wie ik de wc niet hoef te poetsen – uit respect. Ooit deed een klant me zelfs een fiets met een

kinderstoeltje cadeau, zodat ik in het weekend uitstapjes kon doen met mijn dochter.”

‘WE WERKTEN BIJ EEN MAN DIE ZIJN UITWERPSELEN IN DOOSJES BEWAARDE’

Tim Gijselinck (40) runt een reinigingsbedrijf

Tim Gijssels: 'Na een tijd kijk je nergens meer van op.'Beeld Damon De Backer

Tim is maar de helft van Clean2Invest, maar Annelies Devriendt (42), met wie hij het bedrijf runt, zat toen onze fotograaf langsging helaas in quarantaine. Het duo is sinds deze week samen te zien in het VTM 2-programma *De vuilste jobs van Vlaanderen*, en in hun geval is dat geen overdreven bewering. Want als Tim en Annelies ergens over de vloer komen, kun je ervan uitgaan dat de situatie er compleet ontspoord is. “Vandaag ben ik gaan schoonmaken bij een alleenstaande vrouw met een zwaar alcoholprobleem”, steekt Tim van wal. “Overal lagen blikjes en sigarettenpeuken, de toiletpot zat tot boven verstopt en het hele huis lag vol uitwerpselen. Het was weer de moeite, maar na een tijd kijk je nergens meer van op.”

Voor ze zeven jaar geleden met dit werk begonnen, werkten Tim en Annelies bij een verhuurkantoor voor sociale woningen. Daar zagen ze in wat voor erbarmelijke toestanden appartementen soms worden achtergelaten. Toen kwam het idee om die opkuis ook voor hun rekening te nemen. Allebei vinden ze vooral de rauwheid van het werk boeiend. Annelies: “Dichter bij de realiteit dan dit kom je niet, hè. En wanneer je klaar bent, laat je toch telkens weer iemand achter die zomaar opnieuw kan beginnen.”

Sommige beelden hebben zich in de loop der jaren op hun netvlies gebrand. Tim: “Zo werkten we vijf jaar geleden bij een man die geen toilet had en zijn uitwerpselen in doosjes bewaarde. Die mogen wij dan weggooien.”

“Kindertekeningen tegen de muur zien hangen in een huis waar 34 honden en katten hebben geleefd, dat raakt mij”, vertelt Annelies. “Of knuffels die tussen de hondendrollen liggen.”

“Maar het is niet altijd kommer en kwel hoor”, zegt Tim. “Herinner je je die garage vol voorbindpenissen nog? Of de kerel die zijn badkamer had volgeplakt met pornoprentjes. Die hebben wij met een schrapertje van de muur moeten halen.”

Zijn er na jaren ploeteren in al die gortigheid nog dingen waar het duo voor terugdeinst? “Maden vind ik afgrijselijk”, zegt Annelies. “Iemand had mosselschelpen in de kast laten staan. Die krioelden van de maden, het moeten er duizenden geweest zijn. Zelfs met onverdund bleekwater kregen we die beesten niet dood.”

“Ik ben niet verzot op spinnen”, geeft Tim toe. “En ik kan je verzekeren: de spinnen die wij tegenkomen zijn vaak reusachtig. Die vliegen allemaal in onze alleszuiger. Soms is het echt: verstand op nul, en póétsen.”

‘UIT EEN HUIS HAALDE IK EENS DRIE CONTAINERS BINNENDEUREN, DIE DE EIGENAAR HAD VERZAMELD’

Kenny Vanermen (39) is opruimcoach en ontruimt huizen

Kenny Vanermen: 'Een vrouw barstte in tranen uit toen ze haar opgeruimde

appartement zag.'Beeld Damon De Backer

Een van de ergste plekken die Kenny afvalvrij moest maken, was het appartement van een vrouw die rommel verzamelde. “De deur van haar appartement kreeg ik nauwelijks open, ik moest over de vuilniszakken kruipen om in de kamers te komen. Gelukkig zaten er geen muizen of ratten, want die kom je ook tegen. Pas na drie dagen opruimen ontdekte ik waar de badkamer was. Na de klus stond er alleen nog een koelkast, die ik uit nieuwsgierigheid ook maar eens opentrok. Toen ik een ei vastpakte, ontplofte het in mijn hand. De vrouw die er woonde, barstte in tranen uit toen ze haar opgeruimde appartement zag; ik had de situatie voor haar eindelijk weer leefbaar gemaakt.”

De liefde voor schoonmaken en opruimen had Kenny naar eigen zeggen al als kind, en leidde drie jaar geleden tot de opstart van zijn eigen bedrijfje Structured. “Wie een beroep op mij doet, heeft niet gewoon een aversie tegen opruimen. Vaak zit er meer achter dan dat. Heel soms kom ik terecht bij iemand die lijdt aan verzamelwoede, maar zo iemand heeft eigenlijk psychische hulp nodig.”

Bepaalde opdrachten doen Kenny toch flink de wenkbrauwen fronsen. “Zo kwam ik in het huis van een pas overleden man die jarenlang binnendeuren had verzameld. Zijn hele zolder stond vol en ook in de tuin waren drie grote koten volgestouwd met binnendeuren. Drie containers hout heb ik weggevoerd. Mijn zwaarste klus tot nog toe. Maar naar dat soort projecten kijk ik tegelijkertijd ook uit.”

Om dit vak goed uit te oefenen, moet je volgens Kenny vooral heel gestructureerd zijn, orde kunnen scheppen in de meest chaotische situaties. “Soms lig ik echt wakker van de vraag hoe ik een opdracht in godsnaam moet volbrengen.”

**'SOMMIGE KLANTEN DURFDEN UIT SCHAAMTE GEEN VOLK
MEER UIT TE NODIGEN'**

Lieselotte Valcke (38) is opruimcoach

Lieselotte Valcke: 'Ik kwam ergens dertig gram gouden juwelen tegen in een juten zak

die in huis rondslingerde. Die bleken 900 euro waard te zijn.’Beeld Damon De Backer Lieselotte is nog maar sinds 2019 aan de slag als opruimcoach, daarvoor werkte ze zeventien jaar op de afdeling oncologie in een ziekenhuis. Tot haar lichaam het onder de voortdurende stress begon te begeven, en ze door hoofdpijn en chronische hyperventilatie geplaagd werd. “Toen ik noodgedwongen thuiszat, merkte ik dat opruimen een van de weinige dingen was die mijn hoofd leegmaakten. Door op te ruimen, vertraag je: je komt al eens een fotoboek tegen, graaft door herinneringen. Daar moet ik iets mee doen, dacht ik, waarop ik me voor een cursus professional organizer heb ingeschreven.”

In 2019 richtte Lieselotte haar eigen zaak Less is Lottie op, en maakte ze van opruimen haar carrière. “Wie me inschakelt, weet vaak helemaal niet meer wat er zoal in huis rondslingert. Zo kwam ik, onder lagen dekens en rommel, een Delvaux-handtas tegen. Enfin, die verkoop je dan toch, of geef je op z’n minst aan je dochter? Bij een andere klant kwam ik dertig gram gouden juwelen tegen in een juten zak die ergens rondslingerde. Die bleken 900 euro waard te zijn. Om maar te zeggen, de kans is best groot dat je het geld dat je aan een opruimcoach uitgeeft, terugverdient omdat je op spullen botst die heel wat waard blijken te zijn.”

Lieselotte ziet de grootste oorzaak van al die rommel in de overvloed aan spullen die we tegenwoordig lukraak aanschaffen. “Een tweede servies kopen bij Ikea? Geen probleem! Nog wat speelgoed inslaan in de Action? Komt altijd van pas! Maar na een tijd beginnen al die spullen zich natuurlijk op te stapelen. Sommige klanten hadden de situatie zo uit de hand laten lopen dat ze uit schaamte geen volk meer durfden uit te nodigen.”

Corona heeft roet in het eten gegooid, vertelt Lieselotte. De voorbije maanden werd haar job herleid tot een niet-essentieel contactberoep. Uit

noodzaak begon Lieselotte met wandelcoaching, waarbij ze mensen al wandelend door professionele of persoonlijke dilemma's loodst. "Dat doe ik ook graag, maar ik kan toch niet wachten om straks weer voltijds te gaan opruimen."

"SOMMIGE KLANTEN BESCHOUWEN ONS ALS MODERNE SLAVEN"

Patrick De Brabanter (53) is poetshulp

Patrick De Brabanter: 'Bij een koppel tachtigers kwam ik een paar dildo's tegen in de

douche. Ik berg die dan netjes op in de kast.'Beeld Damon De Backer

“Men onderschat weleens hoe fysiek zwaar poetsen is, maar de vriendschap van je klanten die je ervoor in de plaats krijgt, is fantastisch. Ik maak er ook nooit een probleem van als de mensen iets meer van me vragen. Het is geven en nemen, en vooral een goede communicatie is heel belangrijk in deze job. Maar ik ben me ervan bewust dat lang niet alle huishoudhulpen zulke klanten hebben. Sommige mensen beschouwen ons als moderne slaven. Ik heb ze ook gehad, van die extreem veeleisende types die klagen als je de ramen even openzet om te verluchten, of die kregelig worden als de stofzuiger te lang blaast. Toen ik pas als poetshulp werkte, heb ik zelfs een aantal keer het toilet moeten poetsen met een schotelvod. Maar er doen zich ook grappige situaties voor. Zo kwam ik bij een koppel tachtigers een paar dildo's tegen in de douche. Ik ga daar dan heel zakelijk mee om, en berg die netjes op in de kast.”

Patrick is een van de weinige mannen die het beroep van poetshulp uitoefenen, en dat geeft soms problemen. “Er zijn er die zelfs geen poetsman willen. Zeker in het begin kreeg ik daar opmerkingen over. Maar ik kan natuurlijk net zo goed poetsen, koken, strijken als een vrouw. Ik was al een moderne man voor het hip werd.” (*lacht*)

Daags na het interview heeft Patrick, samen met andere vakbondsafgevaardigden van de dienstensector, afgesproken met Vlaams minister van Werk Hilde Crevits (CD&V), bij wie hij wil ijveren voor een brutoloon van 14 euro per uur. Het zijne ligt momenteel op net geen 12 euro.

“De voorbije maanden zijn financieel heel zwaar geweest, zeker als alleenstaande vader. Maar ook emotioneel was het heftig. Ik zag veel eenzaamheid bij ouderen, soms was de poetshulp de enige die nog bij hen langskwam. Ja, om te poetsen, maar ook om een babbeltje te slaan als

iemand daar nood aan heeft. Voor al het werk dat we doen, krijgen we veel te weinig betaald. Dat moet dringend veranderen.”